

end 4 pCt. Hvis man skulde tage noget Hensyn, var det snarere Hensynet til den Ejendom, hvori der gives Pant, men det vil ikke være let at tage dette Hensyn. Det er, som sagt, den, der laaner Pengene, der søger om Bevilling til at svare højere Rente, og om det i det hele taget paahviler ham at oplyse, hvor han laaner sine Penge, er tvivlsomt. Jeg tvivler ogsaa om, at det er muligt at tage Hensyn dertil, selv om det blev oplyst. Men jeg haaber, at den almindelige Opfattelse, at det dog ikke er helt pænt at forlange mere i Rente end 4 pCt. af Udlaan mod Pant i fast Ejendom, vil blive bestaaende og afholde offentlige Institutioner og Lensbesiddere fra at søge at faa Fordel ved dette Lovforslag, som jeg for øvrigt ikke kan se i mindste Maade kan vedrøre den hidtil gældende almindelige Ordning, hvorefter der, saa vidt jeg ved, ikke er ret mange, om da i det hele taget nogen, der tage højere Rente af saadanne Midler som dem, det ærede Medlem talte om.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Ændringer i Lov om kommunale Valg af 20. April 1908.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3009 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Poul Christensen): Jeg vil ikke paastaa, at den Behandling, et til det foreliggende svarende Lovforslag i Fjor fik, opfordrer stærkt til at gentage Forsøget. Ærede Medlemmer ville vide, at det, skønt Sagen paa et ret tidligt Tidspunkt havde været til Behandling her, dog ikke lykkedes at føre den igennem Udvalgsbehandling, saa den kunde komme til anden Behandling her i Tinget. Man fik ikke en Gang saa megen Tid i Udvalget, at man fik sammenkaldt til et eneste Møde. Hvis jeg derfra skulde slutte mig til Regeringspartiets Interesse for det Spørgsmaal, er der overhovedet intet Haab om at

komme frem ad den Vej, vi Forslagsstillere tilsigtede, saa ere de Herrer, som gennemførte den privilegerede kommunale Valgret, fremdeles i Flertal. Imidlertid er der et enkelt Tegn paa, at der i Regeringspartiet er Folk, som have en anden Opfattelse, idet det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) under Finanslovsforslagets første Behandling udtalte sig saaledes, at jeg maa gaa ud fra, at i alt Fald han staar paa den almindelige Valgrets Grund og misbilliger det Valgfællesskab, som finder Sted mellem den privilegerede og den almindelige Valgrets Tilhængere. Det ærede Medlem udtalte nemlig udtrykkelig, at de Folk af Venstre, der stemte paa Højre, vare ikke hans Meningsfæller. Jeg ved ikke, hvor mange Meningsfæller det ærede Medlem har i sit Parti; det er muligt, at det ikke er mange, men jeg vil helst tro, at der i alt Fald er nogle, og hvis jeg tør tro dette, øser jeg heraf noget Haab om, at denne Sag, naar den nu paa ny foreligger til Forhandling og forhaabentlig ogsaa kommer til Udvalgsbehandling, ikke skal blive behandlet af Regeringen og Regeringspartiet paa samme Maade som i Fjor. Jeg forstaar nemlig ikke den Fremgangsmaade. Jeg ved fra gammel Tid, hvor stærk og levende Interessen og Kærligheden til den almindelige Valgret har været hos de Herrer. Jeg ved ogsaa nok, at de have forladt den. Men jeg tænkte mig dog, at det Tidspunkt snart vilde komme igen, da man vilde søge at fjerne de Mangler, der ere ved den Ordning, der blev gennemført i 1908. Hvis man virkelig har Kærlighed til den almindelige Valgret og ikke hykler den, er jeg overbevist om, at der vil være Folk i Regeringspartiet, som ville være med i dette Arbejde. Thi de Folk, der ikke ville være med, men befordre og opretholde den privilegerede Valgret til Amtsraadene, have aldrig været Venstre. Det har aldrig været Venstres Standpunkt at befordre den privilegerede Valgret. Men da vi endnu have nogen Tro til, at der ogsaa i Regeringspartiet er Venstremænd, have vi paa ny fremsat dette Lovforslag for at give disse Mænd Lejlighed til at øve deres Indflydelse for sammen med os at komme frem ad den Vej, som har været Venstres indtil 1908, men som Flertallet den Gang opgav.

Det foreliggende Lovforslag tager væsentlig Sigte paa Opholdsbestemmelsen og den privilegerede Valgret til Amtsraadet. Jeg skal ikke dvæle længe ved dette. Jeg kan i det hele og store henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne under denne Sags tidligere Behandling. Det, som gør, at vi fremdeles arbejde for at faa denne